

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΚΤΟΣ ΟΝΕ η Ελλάδα γιατί δεν πέτυχε ούτε ένα στόχο!

ΜΕΡΟΣ 77ο

Η 1η Μαΐου του 1998 ήταν, με εξαίρεση την Ελλάδα, για το σύνολο των χωρών της Ε.Ε. η ευτυχέστερη ημέρα, καθώς το Συμβούλιο Υπουργών Οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ecofin), που συνεδρίασε στις Βρυξέλλες, αποφάσισε την ένταξη της πρώτης ομάδας των χωρών-μελών της Ε.Ε. στη ζώνη του ευρώ, καθώς διαπιστώθηκε ότι πληρούσαν τα κριτήρια του Μάαστριχτ.

Όσον δε αφορά τη χώρα μας, επειδή δεν πληρούσε τα βασικά κριτήρια του Μάαστριχτ που ήταν το έλλειμμα και το χρέος, έγιναν δύο πράγματα. Το πρώτο, το οποίο επετεύχθη ύστερα από πιέσεις της ελληνικής πλειοψηφίας ήταν η έκδοση ανακοίνωσης από το Συμβούλιο των υπουργών Οικονομικών στην οποία «το Συμβούλιο εξέφραζε την ικανοποίησή του για την απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης να εφαρμόσει την πολιτική της για δημοσιονομική εξυγίανση και διαρθρωτική προσαρμογή, προκειμένου να συμμετάσχει στο 3ο στάδιο της ΟΝΕ από 1ης Ιανουαρίου του 2001. Τονίζονταν δε, ότι τότε η πρόοδος της Ελλάδας θα κριθεί με τον ίδιο τρόπο που κρίθηκαν τα κράτη-μέλη που θα συμμετάσχουν στην ΟΝΕ από 1ης Ιανουαρίου 1999». Το δεύτερο ήταν ότι η Ελλάδα θα υπέβαλε στην Ε.Ε. νέο αναθεωρημένο πρόγραμμα σύγκλισης, γιατί εκείνο που εφαρμόζε μέχρι τότε δεν είχε πιάσει τους στόχους του, γιατί απλά η κυβέρνηση Σημίτη δεν το ακολουθούσε πιστά, καθώς είχε εξοβελίσει στην κυριολεξία τη ρύση των αποκρατικοποιήσεων και ακολούθησε τον δρόμο της ανηλεούς αύξησης της φορολογίας.

Γιάννος: Θα καταθέσουμε νέο πρόγραμμα σύγκλισης

Μάλιστα τότε με δηλώσεις του, ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου είχε ανακοινώσει στις Βρυξέλλες, αμέσως μετά τη λήξη της συνεδρίασης του Ecofin ότι μέχρι το τέλος του μηνός Μαΐου η Ελλάδα θα καταθέσει στην Ε.Ε. «επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης, το οποίο θα έφτανε μέχρι το 2001» και το οποίο, επί της ουσίας, ήταν ένα νέο πρόγραμμα σύγκλισης, καθώς θα προσδιορίζονταν νέοι στόχοι. Μάλιστα, είχε συμφωνηθεί — και έχει μεγάλη σημασία αυτός ο όρος — ότι η πρόοδος της ελληνικής οικονομίας θα κριθεί τον Μάρτιο του 2000, με βάση τα οικονομικά στοιχεία για πληθωρισμό, χρέος, επιτόκια, το έλλειμμα και τη συμμετοχή της δραχμής στο Σύστημα Συναλλαγματικών Ισοτιμιών.

Πάντως, επειδή τότε κατεβλήθη προσπάθεια από την κυβέρνηση Σημίτη να περιορισθούν οι εντυπώσεις από το γεγονός ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθούσε δεν πέτυχε κανένα από τους στόχους των κριτηρίων του Μάαστριχτ, αξίζει να παρατεθούν στη συνέχεια ορισμένα σημεία από την 15 σελίδων εισήγηση που είχε γίνει ενόψει της συνεδρίασης του Ecofin της 1ης Μαΐου 1998, από τη Διεύθυνση Ερευνών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

- Έκθεση «φωτιά» από Κομισιόν - Ευρωκοινοβούλιο
- Γιάννος: Θα καταθέσουμε... επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@eleftheros.gr

(έγγραφο ΡΕ 166453), στα οποία υπογραμμιζόταν ότι: «Η Ελλάδα παραμένει η μοναδική χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία εξακολουθεί να μην πληροί κανένα από τα κριτήρια του Μάαστριχτ!»

Από την πλευρά της τότε, η Νέα Δημοκρατία είχε επισημάνει τις ευθύνες της αποτυχίας στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη τονίζοντας ότι: «Το γεγονός ότι η χώρα μας παρά τις μάταιες και βαρύτατες θυσίες όλην μας μένει παρά τη θέλησή της εκτός ΟΝΕ, καταγράφει, σε συνδυασμό με την υποτίμηση της δραχμής, την τεράστια και συνοδική αποτυχία της κυβέρνησης Σημίτη!»

Έκθεση καταπέλτης: Αποτύχατε σε όλους τους στόχους!

Όσον αφορά την προαναφερθείσα έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου υπό τον τίτλο «ΟΝΕ και Ελλάδα», εκτός από την προηγούμενη διαπίστωση, σημείωνε και τα ακόλουθα:

- «Η Ελλάδα σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις εισέρχεται σε μια περίοδο ακόμα σκληρότερης λιτότητας, με περαιτέρω περικοπές στις δημόσιες δαπάνες, επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων και περιορισμό των δημοσίων υπαλλήλων».

- «Και χωρίς να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις της πρόσφατης υποτίμησης, ακόμη και το 1999, ο πληθωρισμός στην Ελλάδα δεν προβλέπεται να κατέλθει από το 3,6%»

- «Η πτώση των επιτοκίων από το 1998, το 1999 προβλέπεται μόλις κατά ένα δέκατο, δηλαδή από 9,9% σε 9,8%, ενώ το ζητούμενο μέγεθος των κριτηρίων σύγκλισης είναι κατά δύο(2) ολόκληρες μονάδες χαμηλότερο(7,8%).»

- Ο προϋπολογισμός του 1998 προβλέπει αύξηση της τάξης του 11,2% στα δημόσια έσοδα και μείωση 4,9% στις δημόσιες δαπάνες, ώστε να υπάρξει μείωση του δημοσίου ελλείμματος στο 4,4%, αλλά η πρόβλεψη θα αποδειχθεί ακριβής μόνο αν η κυβέρνηση πετύχει να περιορίσει τα έξοδα του Δημοσίου, έτσι ώστε να μην χρειαστεί να επιβάλλει πρόσθετους φόρους στο μέλλον».

- «Το επίπεδο του ελληνικού δημοσίου χρέους δεν αναμένεται να πέσει κάτω από το 60% έως το... 2007!!»

Σκεπτικισμός στις Βρυξέλλες

Μάλιστα, στελέχη της Κομισιόν έλεγαν τότε ότι από εδώ και πέρα τα πάντα θα κρίνονταν από την πολιτική που θα ακολουθούσε η ελληνική κυβέρνηση. Εάν τηρήσει τις δεσμεύσεις της και λάβει τις κατάλληλες διαρθρωτικές αποφάσεις για την εξυγίανση της οικονομίας, τότε σίγουρα η εμπιστοσύνη των ξένων επενδυτών θα συνεχιστεί μεσοπρόθεσμα, ενώ σε αντίθετη περίπτωση, πολύ σύντομα οι θετικές επιπτώσεις της κοινοτικής δήλωσης θα εξαφανίζονταν. Μάλιστα, τα ίδια στελέχη ανέμεναν τότε από την κυβέρνηση Σημίτη ότι πολύ σύντομα θα ελάμβανε τα περίφημα διαρθρωτικά μέτρα εξυγίανσης της οικονομίας, όπως η εφαρμογή ενός αξιόπιστου προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, κυρίως επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, εννοώντας προφανώς να μην επαναληφθεί το «κάζο» με την Ολυμπιακή Αεροπορία, όπου στην αρχή η κυβέρνηση Σημίτη είχε εμφανισθεί αποφασισμένη να προχωρήσει, αλλά στη συνέχεια ύστερα από απεργιακές κινητοποιήσεις έκανε πίσω! Δηλαδή, η περίπτωση της «Ολυμπιακής» δημιούργησε πολλά ερωτηματικά στους κοινοτικούς σχετικά με το κατά πόσο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν πραγματικά αποφασισμένη να θίξει κεκτημένα των εργαζομένων στο Δημόσιο και ειδικότερα στις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, λόγω ακριβώς της έντονης πελατειακής σχέσης που είχε μαζί τους. Και αυτό δεν ήταν σχήμα λόγου, καθώς οι εργαζόμενοι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα μαζί με τα μέλη των οικογενειών τους αποτελούσαν μια συμπαγή, αμετακίνητη και γιγαντιαία εκλογική μάζα, η οποία εξασφάλιζε την επικράτηση του ΠΑΣΟΚ στις εκλογικές αναμετρήσεις πάσης μορφής! Από τα σωματεία μέχρι τις κοινότητες, τους δήμους και τις νομαρχίες.

